

KEVEVÁRA

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben egész évre 2 kor. 6 f., fél évre 1 kor. 8 f., negyed évre 2 kor. 40 f.
Vidékre " " 10 korona, " " 5 korona, " " 2 kor. 50 f.
— Egyes szám ára: 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

JAKABFY ERNŐ DR.

Kiadóhivatal, hová az előfizetések és hirdetések is küldendők:
Oberläuter Róbertné könyvnyomdája, Kevevéra.

A lap szellemi részét illető közlemények „KEVEVÁRA” szerkesztőségére intézendők.

A középosztály.

Az újkor legszámbevehetőbb és legmunkásabb társadalmi osztálya kétségtelenül a középosztály. Amint a művelődés emelkedik, vagy hanyatlak a korok folyamán, úgy jut mindig más és más szerep a társadalmi osztályoknak. Ha gazdaságában erősödik, lendül az emberiség művelődése, akkor természetesen földművelő népek tulajdonítandó a legfontosabb szerep. S ha a szellemi élet kerekedik felül, akkor megint csak természetes, hogy az az osztály lesz a döntő szó, amely hordozója ennek a domináló társadalmi viszonyoknak.

Büszkélkedünk azzal, hogy a huszadik század „a szellemi kultúra jegyében ragyog”. Büszkélkedünk azzal, hogy a biztos talajon nyugvó természettudományi világnézet a hitvallásunk. Büszkélkedünk azzal, hogy anyai vívmányt teremtettünk meg, amennyit a letűnt múlt talán összesen sem.

És ebben a rikácsoló büszkélkedésben van is sok igaz. De ez az igazság leginkább a mai értelemben vett középosztály érdeme. Hogy ez

a középosztály legfőképpen tanárokból, tanítókból és hivatalnokokból áll, köztudomású dolog. S hogy éppen ez a középosztály az, amely legelőbbet tesz a mi nagyhangú kultúránk fejlesztésén, s hogy ezért a görnyedező munkájáért úgyszólván éhbéren kell tengődnie: szintén fájdalomosan köztudomású. Sőt annyira fájdalomos, hogy örökösen szól a panasz, a megélhetés lehetetlensége fölött. Fizetésfölemelés, korpótlék, személyi pótlék, drágasági pótlék, családi pótlék s tudja Isten még miféle pótlék: mind a középosztály tarthatatlan helyzetének kesergő kifejezői. Honnan e felfordult állapot? Honnan van az, hogy éppen a kultúra ezen legértékesebb, legmunkásabb osztálya oly szármalasan szinylődik? Nem érti meg tán az anya, panaszló gyermekének hangját, vagy tán olyan szívtelen ez a kultúra, hogy saját érdekében, cifrasága érdekében még dolgos gyermekeit is fölládozza? Akárhó is az ok, ne sokat firtassuk, de tény az, hogy üres a zsebünk.

Sohasem fog a szociológia a maga, igen sokszor tudákos böleselkedéseivel segíteni pénztelenségünkön, amíg a pusztá okoskodásnál

marad, amíg csak javasol, korhol, vagy büszkélkedik, de nem fogja meg a dolog reális oldalát. Valahányszor ilyen javasol, gördülékeny stílusban folyó szociológiai műben keresem üres zsebem orvosságát, eszembe jut egy gyermekkoromban hallott mese. Egy kijózanodott alkoholista észrevette, hogy pénze nincsen. — Bánatában leült egy árnyékos helyre és számított, hogy hogyan is fizette a fellitereket! Két napig számlál-gatta... s közben éhségtől odaveszett.

Talán ezen naiv mese mond valami tanulságot szenvedő középosztályosainknak. — Ha már a böles szociológia csak javasol, csak ezen odaveszett alkoholista módjára, számlál-gatja melyjáratú okoskodással pénztelenségünk közelebbi és távolabbi okait: fogjunk hát hozzá mi, akik ezen „kultúrahordozó középosztály-nak tagjai vagyunk”, valami kézzel-fogható módon, s forszírozzuk ki valahogy helyzetünk jobbítását.

És ne sokat okoskodjunk a fentvázalt mesebeli, pénzéből kifogyott alkoholista példjára, mert bizony Isten odavesztünk.

—njl.

TÁRCA.

—**—

A leány életből.

A felsőbb leányiskola V-ik osztályában nagy izgatottság uralkodott. Hogyne hisz' a rettegett Olga nagyságát áthelyezték Temesvárra, helyét pedig Dr. Várady Jenő foglalta el, kinek azt a foglalkozást szánta a kegyetlen sors, hogy a sárosi felsőbb leányiskola nagyreményű csemetéit egész éven keresztül a magyar irtalom termékeinek méltánylására oktassa.

Bizony ez egy esőppet sem irigylendő foglalkozás, kivált, ha huszonöt úrhölgy töri azon a fejét, hogy bostonozzon, vagy a padon támoiva fogadják-e a tanárt; avagy az említett úrnők éppen magyar órára tűzik ki a narancshéjbombázás, — iskolai műnyelven „cserebogárrepülés” idejét.

Már korán reggel együtt volt a nagy napon a leánysereg. Egyik sem szeretett volna mindjárt az első alkalommal elkésni.

Nagy izgatottság között találgatták hogy, szigorú-e az új tanár, vagy nem? Hideg lesz-e irántuk, vagy barátságos? Szőke-e, vagy barna? És ami a felsőbb leányiskolai szíveket legjobban érdekelte: hogy — vajjon fiatal-e, avagy öreg?

A buzgó találgatásban s az ebből kifejlődött heves vitában elme ülve nem is vették észra, hogy egy körülbelül 27—28 éves úr áll már a katedrán.

„De kérem kisasszonyok, legyenek szívesek és foglaljanak helyet!”

Szégyenkezve és fülig pirulva vonult helyre az egész csapat, de már a következő percben halkán kritizálták Várady tanárt.

Hisz' ez még fiatal! — Egész csinos! — Nézzétek, milyen szép nyakkendője van! — Milyen utólrhetetlen eleganciával teszi fel orrára a szemüveget!

Ilyen és hasonló megjegyzések röpködtek a levegőben. A tanár úr megkezdte az examinálást. De legnagyobb, — egyelőre csak benső felháborodására a leányok mindenáron azt akarták bizonyítani, hogy „Bánk-lánt” Madách Imre

írta, míg „Az ember tragédiája”-nak Tinódi Lantos Sebestyén a szerzője; Beszervei a mohácsi vést követő zavarban lépett fel „Átok” című munkájával; Gyulai Pál költői elbeszélése pedig a szendrői Névtelennek szolgált kútforrásul. Várady nagyon esodálkozott a növendékeknek fogvatékos ismeretein és igen furcsákat gondolható Olga nagysága mód-szeréről.

Az óra tehát teljes fiasóval végződött a leányok részéről, de a tanár úr, talán a szemüveg és a nyakkendő révén meghódította az összes szíveket.

S másnap a tábla sarkában, a padok tetején, a falakon, az osztálykönyv itatosán hatalmas V. J. betűk, vagy nyíllal átlőtt szívek pompáztak. A következő magyar órára pedig az egész osztály legszebb ruháját és legtisztább fehér kötényét öltötte fel, hajukból meg éppen valóságos Eifel-tornyokat fabrikáltak. Sőt Sári, ki híres volt viziszonyáról, hajlandó volt anyai hátbüntetések nélkül megmosdani, míg Lili az előző rajzórán nagy buzgalommal tisztította körmeit.

A nagyságosak...

A világnak mindig meg volt a maga baja. Néha nagyobb, néha kisebb. Vagy lehet talán az is, hogy egyaránt nagy mindenkoron, csak mi a messze századokból nem látjuk akkorának. A hegyek is kicsinyek madártávlatból.

S hogy valószínűleg mindig egyforma volt a világ baja, bizonyítja Tompa Mihálynak ez a dőcögős, de nagyon szúrós, és egyben igaz epigramma: „Mondják, kisebbedünk, fogyunk, igaz-e nem. Sőt mint *nagyságosak* levénk nagy hirtelen.” Ha Tompa Mihály korára, amelyet valamikor aranykornak tanultunk, ráillett ez a szúrós mondás, akkor a mi korunkra is épen úgy, vagy talán még kicsit amúgyban is ráillik. Panaszkodunk szegénységről, drágaságról, panaszkodunk, hogy évente többen és többen oceántúlra vándorolnak — és mégis vasalt a nadrágunk, magas a gallérunk, no és nagyságos urak vagyunk. Jaj annak a pincérnek, aki nem „nagyságosnak” titulál bennünket, jaj annak a szobalánynak, aki nem „nagyságának” tiszteli a nagykalapos hölgyeményeket, — de sőt jaj annak a bakának is, aki nem nagyságazza kiválasztott konyhaművésznőjét. Alig van garasunk, de azért csak „nagyságosak” vagyunk. Kisebbedünk is hazánkban, de azért titulusban mégis csak nagyobbak leszünk.

Nem tudom, minek nevezem társadalmunk ezen kiáltó betegségét, de úgy emlékezem, hogy valahol „cím kórságnak” olvastam.

És így ment ez óráról-órára. Lirai versek keletkeztek, melyeket a szerzők, mindig véletlenül (!) magyar órára hoztak el és melyeket véletlenül mindig a katedra előtt vesztettek el. Szegény tanár úr, egy lépést sem mozdulhatott anélkül, hogy nyomon ne követte volna az V-ik osztály.

Magánéletének legkisebb momentuma nem kerülte el a lányok figyelmét, ha pedig egy új nyakkendővel jelent meg, az éppen olyan korszakalkotó volt, mind például a telefon feltalálása.

Ámde az imádott nagy „Ő”, semmit sem vett észre az egész rajrugásból, vagy mondjuk: nem akart semmit észrevenni! Felőle öltözhettek a lányok legdíszesebb ruhájukba, csínálhattak akármilyen idresbodros, tornyos frizurát... Sőt mi több, egy zuzmarás februári napon, mikor előzőleg a III. a-ban a gyerekek egész magyar órán keresztül „cserebogárrepülést” játszottak s egy ügyetlen narancshéjdarab éppen a katedrára talált lepotyanni, a tanár úr igen ingerült hangulatban ment az V-ik osztályba. A lányok mi rosszat sem sejtve, boszontoszták a hathedra körül, midőn egyszerre kemény, szigorú hang szólt meg hátuk mögött: „Takarodjanak helyre!”

Se „kisasszonyok”, se „nagysádék”,

Pedig a józanság úgy mondja azt nekem, hogy talán mégis jobb volna „tiszteltnek”, „tekintetesnek”, vagy „nemzetesnek” lenni, de ezen kis cím mellett egy pár adómentes, dűsan termő alföldi hold birtokosának tudnom magamat. Talán akkor mégis nagyobb tisztelettel volna pincéértől kezdve minden ember velem szemben. Minek a nagyságos cím énnekem, amikor alig van kenyérem. Általános baja ez társadalmunknak, és így ősi Keveváránknak is.

De ha már reá tapintottunk ezen általános társadalmi hibánkra, adjuk meg minden tudakosság nélkül orvoságát is. Ne legyünk „nagyságos asszonyomok”, hanem csak „asszonyomok”, ne „nagyságos urak”, hanem csak „urak”, ne „nagysádok”, hanem csak „kisasszonyok”; — de és újból de, legyen inkább adó-, intabuláció- és váltómentes kis vagyunkánk, — és még egy kis igazán tartalmas szellemi, lelki műveltségünk. Sokkal többre viesszük tiszteletben, társadalmi helyzetben, sőt talán boldogulásunkban is.

De a világot se legyünk „nagyságosak” és koldusok, mert ezt úgy hívják, hogy címkórság.

HIREK.

— **A feltámadás.** Gyönyörűen sikerült a feltámadás az összes egyházaknál. Kedvezett az idő. Százakra menő tömeg hullámzott az utcákon. Az összes templomok harangzúgása, a katonaság puskadurrogása, a rezesbanda erőteljes harsogása: mind hozzájárultak az imponáns ünnepségek fényének emeléséhez.

— **Április 11.** Mint minden évben, úgy ez évben is intézeteink lelkesen ünnepelték meg az 1848-iki hősi tetteik szü-

még „ketyedek” sem, ez igazán sok volt egy érző kebelnek! Egyszere felcsapott a lányok szívében a gyűlölet lángja.

A tanár úr pedig megindította a szigorú inkvizíciót. De bizony még harapófóval sem vehetett ki belőlük egy szót sem. Mert az V-ik oszt. tan. nagy összetartás uralkodott, ha valami csiny szerző-jét kellett megnevezni. (Bezzeg máskor!... Tudnék én arról sokat mesélni...)

Várady tanár úr a végsőkig felingerelve hirdette ki az ítéletet: „Az egész osztály itt marad tintalevesre, papirgaluskára. Ha önök úgy viselkednek, mint a kis lányok, — én is úgy bánok önökkel, mint kis leányokkal szoktam!”

Az osztály összénegett. Hihetetlen! Ez felülmúlt mindent. Becsunk őket, mint elemistákat! Mit fognak róluk gondolni, ha ezt meghallják?... És éppen „Ő” tette ezt; az imádott, körülrajongott nagy „Ő”!...

Ezért történt, hogy következő órára megint csak előkerültek azok az elszakíthatatlan, bő, sötétkéék iskolai ruhák és újra divatba jött a vizes kefével lesimított frizura. Sárít ismét csak verással lehet mosdásra bírni; míg Lili elkéséredésében a szobaleánynak ajándékozta egész manícur készletét.

—i —6.

tesítését. Úgy a polgári, mint az elemi iskola szépen összeállított és igen tökéletesen előadott programmban adták kifejezését hazafias működésüknek. A hálaadó istentiszteleteken testületileg vettek részt az intézetek és az összes hivatalos közegek.

— **Szerencsétlenség.** Csendesesen ballagott haza a mult este Mihajlovics tanító családja. Útjuk a most épülő polgári iskola mellett vezetett el. Az építkezés gondatlansága azonban csaknem életébe került a derék családnak. Az iskola jövődjő pincéje ugyanis már ki van ásva, de ablakai még nyitottak, sőt még el sem voltak korláttal zárva. Itt zuhant le a négy méternyi mélységbe a vak sötétben, mert még lámpáról sem gondoskodott a vállalkozó, a tanító és felesége. Eszméletlenül, vértől elborítva szállították haza az arra sietők a szerencsétlen sebesülteket. Most betegen fekszenek mások gondatlansága miatt. Szerencse volt a szerencsétlenségben, hogy a kisgyermek nem zuhant le apjával és anyjával. Talán a közgazgatás is felügyelhet az ilyen építkezéseknél!

— **Az ág. ev. fiókegyház végleges megalakulása.** F. hó 8-án alakult meg a kevevárai ág. hitv. ev. fiókegyház nagy lelkesedéssel. A megtartott alakuló közgyűlésen jelen voltak: Wallrabenstein Jakab, homokosi ág. hitv. ev. lelkész, Dr. Reichel Frigyes, Kuna Jenő, Regius Emil, Rehling Ernő, Riedt Sándor, Kucht Károly, Balg Fülöp, Berger Ágost, Spielhauer Márton, Schrei Ádám, Schmidt Péter, Erdmann János, Scherer József. A tisztikar megválasztása egyhangúlag történt és pedig felügyelővé: Fábry Géza főszolgabíró. Jegyzővé: Regius Emil. Pénztárnokka: Engler Lajos. Kántorrá: Rehling Ernő. — A Presbyterium tagjaivá: Dr. Reichel Frigyes, Kuna Jenő, Riedt Sándor, Kucht Károly, Balg Fülöp, Schrei Ádám, Erdmann János, Schmidt Mihály, Tőry Rezső, Zischang Ernő, Csermák Vilmos, és Kuhn Ferenc. — Templomszolga: Scherer József. Az istentiszteletek sorrendje a következőkben állapított meg: minden hó utolsó vasárnapján d. u. 2 órakor felváltva magyar és német nyelven, és a 3 nagy ünnep második napján. Ezen hónapban az utolsó vasárnap istentisztelet elmarad.

— **Tennivalók a gazdaságban áprilisban.** Gyümölcsösben főmunka az oltás és nemesítés. Szárazság időben a locsolás ügyeljünk a hernyókra és fészkekre, mert most szaporodnak. Őszi barackfákat meg kell nyelni. Sövényeket ültetünk. A szőlőben földolag még mindig a metszés és nyitás. Most karóznunk és kötözünk is. Vesszőket még most is lehet ültetni. — A kertben mindennemű zöldség és főzelékféléket lehet ültetni. Száraz időben szorgalmasan öntözünk. A különböző fergelket pusztítsuk el. A melegágyakat szelöztessük. — **Baromfiak** most költenek, az apró jószágra nagy gond fordítandó.

— **Lódijazás.** F. évi május hó 19-én d. e. 1/2 órákor községünkben a vármegyei lötenyésztési bizottság a gazdasági egyesülettel karöltve lódijazást rendez, melyen 9 díjjal anyakancák idei csikóval és 6 díjjal 3 éves kancák vehetnek részt. Az anyakancák jutalomdíjai a következők: I. díj 150 kor., II. díj 120 kor., III. díj 100 kor., IV. díj 80 kor., V. díj 60 kor., VI. díj 50 kor., VII. díj 40 kor., VIII. díj 30 kor., IX. díj 20 kor. A 3 éves kancák díjai a következők: I. díj 150 kor., II. díj 120 kor., III. díj 100 kor., IV. díj 80 kor., V. díj 60 kor. és VI. díj 40 kor.

Ezen díjakhoz a község 100 koronával járul hozzá. Ezenkívül kiosztásra kerülnek I., II. és III. osztályú díszoklevelek. Pénzdíjra csakis kisbirtokok tarthatnak igényt, közép- és nagybirtokok díszoklevéllel jutalmazhatók. Díjjal vagy díszoklevéllel csak azon állattulajdonos jutalmazható, ki lovát Temesvármegye területén nevelte fel. A díjkiosztásban való részvételért az állattulajdonos mivel sem terhelhetik. Az állattulajdonos az állat szállításáról és eltartásáról saját költségén tartozik gondoskodni. A díjazásra való beosztás feltételei: az állatnak kifogástalan egészségi állapota, örökklő hibáktól mentessége, tisztasága és látható gondos ápoltsága. A bíráló bizottság elnöke, a vármegyei lótenyésztési bizottság elnöke, tagjai a verseci ménlepelosztály parancsnoka, valamint az elnök által a helyszínén kinevezettek. A bíráló bizottságnak jogában áll a pénzdíjak nagyságát és számát is meghatározni. Eddigi díjazások egyikén már jutalomban részesült lovak ugyanazon minőségben nem díjazhatók. A Nagyméltóságú Földművelésügyi Miniszter új rendelete folytán a 3 éves kancák a díjazások alkalmával a megített díjaknak csupán felét kapják meg azonnal, a díj másik felét csak egy év lefolyása után, amennyiben a díjazott kancá az illető tulajdonában van és még mindig kifogástalan állapotban vezetetik elő.

== **Eljegyzés.** Hoffmann Lipót üveges és szikvizgyáros, a helybeli Hoffmann szálloda érdemes tulajdonosának Hoffmann Henriknek testvéröccsére, a napokban váltott jegyet Kuhn Jozefa fehértemplomi hajadonnal. A boldog menyasszony Kuhn Zsófia deliblati közs. ovonó nővére.

== **Alapszabály jóváhagyás.** A m. kir. belügyminiszter a „Kevevárai dalkör” alapszabályait 1911. évi 191.543 sz. alatt látta meg, illetőleg jóváhagyta. A dalkör most már bátran dolgozhatik nemes céljának eléréseért. Már eddig is annyi működő tagja van az egyletnek, hogy a legszébb reményeknek nézhet elébe. A működő tagok névsora jelenleg a következő: Balogh István, Berkes József, Dinusz András, Fuchs Jakab, Gyulai László, Götz Mihály, Hoffmann Lipót, Kiefer János, Dr. Korek Aurél, Kuhn Ferenc, Leopold József, Lótz Fülöp, Mayer Alajos, Mihajlovits Miklós, Ogrin István, Pilát János, Simhoffer Ulterikó, Steinwasser Ernő, Strk Ferenc, Szmollény Károly, Téry Rezső, Wenner Ferenc és Wenner Miklós.

== **Mulatság.** A „Kevevárai szerb Kaszinó” f. évi április hó 8-án, a szerb dalárda közreműködésével táncmulatságot rendezett. A vegyes kar által előadott énekek arról tanuskodtak, hogy az énekar minden egyes tagja vezetőjükkel egyetemben a szép és nemes iránt lelkesednek. Dr. Bogdanov Vászra szépen megconstruált felolvasása a közönség figyelmét mindvégig lekötötte. Niko-lits Szvetislav igen ügyesen adta elő „Egy részeges és a kutya” című monologot. A hangverseny után tánc következett.

== **Isten áldása a putriban.** Rendeszen azt áldja meg az Isten gyermekkel, kinek legkevésbé volna szüksége arra. Jelen esetben a Mindenható áldása még duplázza is szállott az illető anyára, amennyiben két egészséges gyermeknek adott életet. — Érdekes a dologban, hogy az illető gyermekek már is felárvák, amennyiben atyjuk kiltéről anyjuk sem tud semmi határozottat. A boldog anya — ha jelen esetben annak lehet nevezni — Cs u -

kuleszku Mária cigányasszony. Az ürvendetes esemény f. hó 8-án történt.

== **A májusi menénd.** A magyar királyi államasutak nyári menéndje, mely május hó elsején lép életbe, igen sok változást hoz a Temesvárra érkező és innen induló vonatokról. A reggeli 7 óra 50 perckor induló budapesti gyorsvonat tíz perccel korábban fog indulni. A délelőtt 9 óra 10 perckor érkező 771 számú bázisai személyvonat megszűnik közlekedni. Ez a személyvonat ezután Temesvárról fog indulni Budapest felé, még pedig 9 óra 18 perckor délelőtt. Bázisról egy új személyvonat indul Temesvárra, mely délután 3 óra 51 perckor fog Temesvárra érkezni. A szegedi személyvonat 7 perccel korábban, tehát déli 12 óra 33 perckor ér a józsefvárosi pályaudvarra. A déli gyorsvonat, mely eddig 12 óra 16 perckor indul, ezután már 12 óra 58 perckor indul Budapest felé. Ennek megfelelően az Orsova felől érkező személyvonat (12 óra 40 perc helyett) már déli 12 óra 22 perckor fog Temesvárra érkezni. A gyorsvonat korábbi indítása következtében a bázisai nyári vonat is az eddignél korábban, déli 12 óra 12 perckor érkezik majd Temesvár-Józsefváros pályaudvarra. Ugyancsak korábban, déli 12 óra 12 perckor érkezik a józsefvárosi állomásra a bázisai személyvonat is. A Temesvárról bázisra indítandó személyvonatok délelőtt 11 óra 22 perckor és délután 2 óra 30 perckor fognak Temesvárról indulni. A Budapestre jövő gyorsvonat déli 1 óra 53 perckor érkezik Temesvárra.

== **Megérkezett** lapunk korábbi számában jelzett és a közönségi elöljáróság által rendelt jó minőségű burgonya, amelynek átvételére községünk polgárai közül már eddig sokan jelentkeztek. Sajnálatos adj azonban tudtára a közönségnek, hogy kívánsága nem teljesült egészen, amennyiben a megrendelt mennyiségnek csak egy része érkezett meg. A már megérkezett burgonya valószínűleg az előjegyzettek sorrendje szerint fog kiosztatni.

== **A f. hőlgyközönséghez!** A közeledő tavaszi idényre kosztümökben és kabátokban a legszebb modelleket ajánlja Heves és Dornheim női konfekció, fehérnemű-különlegességi üzlet Temesvár-Belváros, a Lloyd palota mellett. Műtermünkben a legegészségsabb angol kosztümök és kabátok mérék szerint készíttetnek.

== **Április bolondja,** akit általános népszokás szerint április 1-én tréfásan rászédnek, akivel a bolondját járatták, hogy aztán jól kikacagják. Az áprilishoz küldés el'érjédt szokás mindenfelé, s az A-t a francia „poisson d'avril”-nak, az angol „Aprilfool”-nak, az olasz „Caland ino”-nak, a német „Aprilsnarr”-nak hívja. Honnan ered a tréfás szokás, nem tudják biztosan. Mondják, hogy az április hónap eselja, változó volta adja magyarázatát; mondják hogy egy ősi kelta szokás maradványa, mikor is április kezdetén Lohé, vídám tavaszi ünnepek Uleik; mások szerint a húsvéti Passziójátékok amaz epizódjának emléke jelenik benne, melyben Krisztust az egyik főpaptól a másikhoz, majd Pilátustól Herodeshez küldik (innen a közmondás Ponciustól Pilátushoz küldözni); mondják, hogy IX. Károly egy rendeletéből ered, amely rendelkezés 1564. az új esztendődt április 1-éről áttette január 1-ére. Akkor is szokásban voltak az újévi ajándékok, de a rendelet után az emberek januárban az áprilisi, áprilishoz a januári ajándékokkal biztatgatták egymást. Szigilgeti Edének van ilyen című vígjátéka.

== **Házasság.** Bona József és Hell Mária házasságot kötött.

== **Halálozások.** Ballán Lázárné szül. Szárnes Mária 70. Dungyero vics Milorád szül. Schlegel Anna 31 és Ccol-lák Akszentia (Xenia) 8 éves korában meghalt.

Kevevárai járás főszolgabírójától.

1695/1912 szám.

Másolat.

Kevevárai község előjárósága köz- és magánvilágítási valamint erőátviteli célokra szolgáló villamos telep létesítéséhez az 1884 évi XVII. t. cz. 26. §-ában előirt iparhatósági telepengedély megadását kéri.

Határozat. Ezen ügyben a helyszíni tárgyalást az 1884 évi XVII. t. cz. 27. §-a értelmében folyó évi április hó 16.-án d. e. 9 órájára kitűzöm és ahoz Kevevárai község előjáróságát, valamint az összes érdekelteket azzal hívom meg, hogy azok a kinek a szóban levő vállalat létesítése ellen kifogásuk van, kifogásaikat legkésőbbben a tárgyalásnál ezen hatóságnál szóval vagy írásban előterjeszthetik. A helyszíni tárgyaláshoz a ker. kir. iparfelügyelőseget és a m. kir. posta és távirat műszaki felügyelőseget, továbbá Kevevárai község előjárósága utján a községi építési bizottságot és végül Leopold József járási tűzfelügyelőt és tűzoltó főparancsnokot is meghívom. Kevevárai község előjáróságát felhívom továbbá, hogy a tárgyalásról a községgel szerződéses viszonyban álló Siemens Schuckert Művek villamosági részvénytársaságot mint vállalkozást és a 378/I hrsz. községi ingatlanon építendő telep szomszéd tulajdonosait és birtokosait írásban vétív mellett kiértesítse, ezen határozatot a helybeli „Kevevárai” című hirlap legközelebbi számában közzétettesse, a községben a szokásos módon közhírre tésesse és ezen határozatot a községgházán azonnal kifüggesse, mindezek megőrlését pedig a tárgyaláson igazolja. Az 1888. évi XXXI. t. cz. 14. §-ában előirt miniszteri engedély a község legkésőbbben a tárgyaláson bemutatni köteles. Az építési tervek a tárgyalás napján hivatalomban megtekinthetők.

Kevevárai, 1912. évi április hó 9-én.

(P. H.)

Pincu Kornél s. k.
tb. főszolgabíró.

Elöljáróság Kevevárai.

Egy

részvény lefizetési könyvecske

a Temeskubini Takarékpénztártól eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Ein

Actien-Abzahlungsbuch
von der „Temeskubiner Sparkassa“
ist zu verkaufen.

Näheres in der Administration d. Blattes.

1311/912 tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kevevárai kir. járásbíróság mint tkvi. hatóság Dr. Abonyi Henrik kevevárai ügyvéd által képviselt Szabó Márton gályai lakós végrehajtató javára Sztjokovics Zsiván gályai lakós végrehajtást szenvedett ellen 224 kor. 45 fill. eddigi ezuttal 18 kor. 30 fillérben megállapított, valamint a még felfemerülő költségek kielégítése végett az 1881 évi LX. t. c. 144 és 146 §-ai alapján az alábbi körülírt ingatlanokra az árverést elrendeli s annak feltételeit a következőkben teszi közzé.

1. Árverés alá bocsájtatnak a fehértemplomban kir. Törvényszék területén fekvő Dunadombó község 585 sz. betétben foglalt következő ingatlanok:

A † 3636 hrsz. Szőlő az Emánuel telep dűlőben 2 hold 6 n.-öl 1712 korona becsárban.

2. Ezen nyilvános árverés Dunadombó községhezánál 1912 évi május hó 7. napjának d. e. 10 órakor fog megtartatni jelen árverési feltételek mellett, melyek úgy a tkvi. hivatalban mint Dunadombó községhezánál a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők.

3. A kikiáltási ár a becsár.

4. Ezen nyilvános árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alól is el fognak adatni, azonban a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron nem fognak eladatni.

5. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

6. A legtöbbet ígérő illetve vevő köteles a bánatpénzt nyomban az általa ígért ár megfelelő 10%-ra kiegészíteni, ha eme kötelezettségének eleget nem tesz ígérete figyelmen kívül hagyásával és kizárásával az árverés nyomban folytatódik.

7. Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától járó 5% kamatokkal együtt a kevevárai kir. adóhivatalnál lefizetni.

8. Vevő köteles az eladott ingatlant terhelő és az árverés napjától esedékes adókat és illetékeket viselni és az ingatlan birtokába az árverés jogerőre emelkedésekor lép.

Keveváran, 1912. évi febr. 18-án.

Hajdu s. k.
kir. albíró.

A kiadmány hitelül:
Dinus, kir. telekkönyvvezető

Janics Mihály

szállodájában

kizárólag csak a világhírű

Pilseni sör

méretik ki poharanként 20 fillér ár mellett.

Esténként cigányzenekar hangversenyez.

1711 kig.

1912 szám.

Kevevára község előljáráóságától.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A Temesvármegye törvényhatósági bizottsága által 35 kgy. 1912/41154 ajk. 1911 számú véghatározattal 4672 kor. 08 fillér költséggel engedélyezett, a Kevevára község belterületén az 1894/1 helyrajzszámú ingatlan felé az 1276 helyrajzszámú ingatlanon létesítendő és helyreállítandó betonárok és utlejárá munkálatainak foganosítására 1912. évi április hó 26-ika délelőtti 10 órájára szóbeli

verseny tárgyalást

hirdetünk.

Óvadékul 250 korona teendő le, mely a vállalkozó által a vállalatti összeg 10%-ára lesz kiegészítendő, s egy évig visszatartatik.

A munkadíj utólag az átvételkor lesz fizetve s arra legfeljebb a már végzett munka, illetve teljesített szállítmány értéke 50%-áig adható előleg.

A terv és költségvetések a hivatalos órák alatt a községi első jegyző irodájában betekintheők.

Egyébb feltételek az árlejtés alkalmával fognak közölni.

Keveváran, 1912. évi március hó 26-án.

Pintér, jegyző.

(P. H.)

Götz István, bíró.

Tanonc

felvételik

az Oberläuter-féle könyvnyomdában.

Lehrling

wird aufgenommen

in der Buchdruckerei Oberläuter.

Ha „FORHIN“-nal permetez,

I - SZÖR
kevesebb a gond,
II - SZÖR
kevesebb a munka,
III - SZÖR
kevesebb a munkabér!

mert a „FORHIN“ a sokszorta megjavított :
bordóli keverék
kész állapotban!

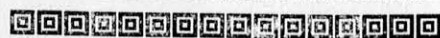
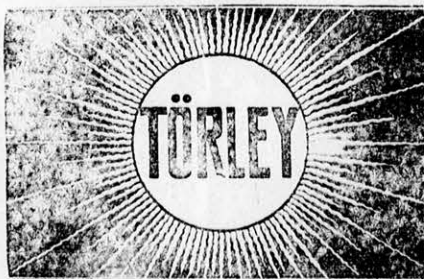
Nagyon erősen tapad a nedves levélre is! Bármily harsmátnál permetezhet vele, mert kitűnően tapad! — Semmi üledéke nincs! Számtalan elismerő nyilatkozat!

Kérjen ingyen és bérmentve leírást a

FORHIN-
gyártól,

BUDAPEST, VI. Váci-ut 93.

Gyártjuk az eddig dr. Aschenbrandt szabadalmát képezett Rézkénpört és Bordóipört is.

Hirdetéseket

kedvező feltételek mellett elfogad

a kiadóhivatal.

